

Het vloog een klein wild vogelke

Wachterlied 16de eeuw

Het vloog een klein wild vo - gel-ke tot mijns
liefs ven - ster in: "Sta op, mijn al - der -
lief - ste, sta op en - de laat mi in! Ik
heb te nacht ge - vlo - gen al door die wil - le
dijn al door die wil - - le dijn."

- 2 "Hebdi te nacht gevlogen
al door die wille van mij,
zo kom te halver middernacht,
ik wil u laten in,
ik wil u dekken warme
|: met mijnen sneeuw witten arm." :|
- 3 En dat verhoorde een wachter goed,
op hoger tinnen lag:
"Ik waan gij waart een hupse,
een hupse maagdelijn:
en gij hebt ingelaten
|: die landsknecht van der straten." :|
- 4 "Och willet, wachter, zwijgen,
laat dat verholen zijn;
zo wille ik u schenken
van goud een vingerlijn.
Och Here God van den hemel,
|: hoe is de dag zo lang!" :|

Het vloog een klein wild vogelke

Wachterlied
16de eeuw

1
Het vloog een
klein wild vogelke
tot mijns liefs venster in:
“Sta op,
mijn alderliefste, sta op
ende laat mi in!
Ik heb te nacht gevlogen
al door die wille
dijn.”

2
“Hebdi te nacht gevlogen
al door die wille
van mij,
zo komt te halver middernacht,
ik wil u laten in;
ik wil u dekken warme
met mijnen
sneeuwvitten arm.”

3
En dat verhoorde
een wachter goed,
op hoger tinnen lag:
“Ik waan
gij waart een hupse,

een hupse maagdelijn:
en gij hebt ingelaten
die landsknecht
van der straten.”

Wächterlied
16. Jahrhundert

Es flog ein
kleines, wildes Vögelchen
zu meiner Liebsten Fenster 'nein.
„Steh auf,
meine Allerliebste, steh auf
und lass mich hinein!
Ich bin zur Nacht geflogen
(wohl) durch den Willen
dein (= um deinetwillen).“

„Bist du zur Nacht geflogen
(wohl) durch den Willen
von mir (= um meinetwillen),
so komm zur halben Mitternacht,
ich will dich hereinlassen,
ich will dich warm [zu-]decken
mit meinem
schneeweißen Arm.“

Und das hörte
ein Wächter gut;
auf hoher Zinne lag [er]:
„Ich währte,
du seist ein edles
(= vornehmes, anständiges),
ein edles Mägdelein:
und du hast hereingelassen
jenen Landsknecht
von der Straße.“

4

“Och willet,
wachter, zwijgen,
laat dat verholen zijn;

zo wille ik
u schenken
van goud
een vingerlijn.
Och Here God
van de hemel,
hoe is de dag
zo lang!”

„Ach wollet,
Wächter, schweigen,
lass das verborgen sein
(= geheim bleiben)

so will ich
dir schenken
von Gold
einen Ring.
Ach, Herr Gott
im (*wörtl.* von dem) Himmel,
wie ist der Tag
so lang!“

LD/VDL 030222

Het vlooch een klein wilt voghelken

Satz: Jacobus CLEMENS NON PAPA (~1510 - ~1560)

Sopran
C.f. Het vlooch een klein wilt vo - ghel - ken tot mijns liefs ven - ster in, "Staet op mijn

Tenor/
Alt Het vlooch een klein wilt vo - ghel-ken tot mijns liefs ven-ster in, "Staet op mijn

Bass/
Tenor Het vlooch een klein wilt vo-ghel - ken tot mijns liefs ven - ster in, "Staet op mijn

al - der- lief-ste, staet op en-de laet mi in. Ik heb-be te nacht ge - vlo - ghen al

al - der - lief - ste, staet op en-de laet mi in. Ik heb-be te nacht ge - vlo - ghen

al - der- lief-ste, staet op en-de laet mi in. Ik heb-be te nacht ge - vlo-ghen al

door die wil - le dijn, al door die wil - - - le dijn."

al door die wil - le dijn, al door die wil - - - le dijn."

door die wil - le dijn, al door die wil - - - le dijn."